

Jurisprudentie-bulletin RSJ 2014/5

zie ook www.rsj.nl

Inhoudsopgave jurisprudentiebulletin 2014 - 5

<p>Zaaknummer: 14/0275/GA</p> <p>Datum uitspraak: 20 juni 2014</p>	<p>Scholings- en trainingsprogramma; Terugdringen recidive</p>	<p>Een intakegesprek houdt slechts in dat mogelijkheden en noodzaak van behandeling of begeleiding in kader verdere ten uitvoerlegging straf worden onderzocht. Een dergelijk onderzoek is niet ism veroordelend vonnis van rechter als deze geen behandelplicht inhoudt. Beslissing beëindigen programma 'binnen beginnen' niet onredelijk. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 7</p>
<p>Zaaknummer: 14/0158/GA</p> <p>Datum uitspraak: 16 juni 2014</p>	<p>Voorwerpen op cel ; Onderwijs</p>	<p>In Pbw neergelegde recht op onderwijs impliceert een individuele belangenafweging van directeur. Onvoldoende gebleken dat directeur een op klager betrokken belangenafweging heeft gemaakt. Aspecten voor belangenafweging: mogelijkheden internettoegang op eigen cel steeds meer beproefd, levenslange gevangenisstraf, inpasbaarheid in D&R-plan. Beroep gegrond, opdracht nieuwe beslissing.</p>	<p>Blz. 7</p>
<p>Zaaknummer: 14/0820/GA</p> <p>Datum uitspraak: 12 juni 2014</p>	<p>Disciplinaire straffen aanleiding; Meerpersoonscel</p>	<p>Verantwoordelijkheid voor contrabande op meerpersoonscel niet zonder meer bij beide gedetineerden. Afhankelijk van omstandigheden van het geval. Klager had wetenschap van de voorwerpen en heeft niets ondernomen daartegen, daarmee verantwoordelijk geworden. Beroep klager ongegrond.</p>	<p>Blz. 8</p>
<p>Zaaknummer: 14/0352/GA</p> <p>Datum uitspraak: 4 juni 2014</p>	<p>Disciplinaire straffen aanleiding; Voorwerpen op cel; Disciplinaire straffen procedureel</p>	<p>Disciplinaire straf i.v.m. vondst contrabande op meerpersoonscel. Contrabande verstopt in spullen van celgenoot danwel niet zichtbaar verstopt voor klager. Bovendien is klager ten onrechte in aanwezigheid van zijn celgenoot gehoord. Gelet hierop niet aannemelijk dat klager verantwoordelijk kan worden gehouden voor de op cel aangetroffen contrabande, zodat hij derhalve niet kon worden gestraft. Beroep gegrond en beklag alsnog gegrond, geen tegemoetkoming.</p>	<p>Blz. 9</p>

<p>Zaaknummer: 14/0245/GA en 14/0464/GA</p> <p>Datum uitspraak: 3 juni 2014</p>	<p>Dwangmedicatie; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Noodzaak voor toepassing van dwangmedicatie is onvoldoende aannemelijk. Dit betreft oproepen van gevaar jegens zichzelf, gevaar voor maatschappelijke teloorgang en gevaar voor derden. Beroep gegrond. De beslissing tot verlenging dwangmedicatie bouwt voort op de eerdere beslissing die wordt vernietigd en het beroep is alleen al om die reden gegrond. Tegemoetkoming in totaal €100,=</p>	<p>Blz. 10</p>
<p>Zaaknummer: 14/0500/GB</p> <p>Datum uitspraak: 19 mei 2014</p>	<p>Plaatsing/ overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay</p>	<p>Selectiefunctionaris heeft onvoldoende feitelijk onderbouwd waarom voor personen die deel uitmaken van de lijst top 600, een doelgroep die niet wordt onderscheiden in de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden, aangepaste selectiecriteria zouden dienen te gelden. Beroep betreffende overplaatsing gegrond en opdracht nieuwe beslissing.</p>	<p>Blz. 13</p>
<p>Zaaknummer: 14/0112/GM</p> <p>Datum uitspraak: 16 juni 2014</p>	<p>Medische verzorging behandeling</p>	<p>Het heeft lang geduurd tot op klagers verzoek om gesprek met psychiater inhoudelijk adequaat is gereageerd. Dat psychiater wel op de achtergrond aanwezig was, is kennelijk niet voldoende aan klager uitgelegd. Begrijpelijk dat klager zich in zijn problematiek niet serieus genomen voelde. Beroep gegrond, geen tegemoetkoming.</p>	<p>Blz. 14</p>
<p>Zaaknummer: 14/0363/TA</p> <p>Datum uitspraak: 27 juni 2014</p>	<p>Voorwerpen op cel; Onderwijs</p>	<p>In kader van behandelplan is toestemming gegeven voor studie, waarvoor klager is aangewezen op gebruik van pc. Geen veiligheidsrisico aangegeven. Na weghalen verstrekte pc door inrichting onvoldoende alternatieve faciliteiten geboden. Beroep en beklag gegrond, geen tegemoetkoming.</p>	<p>Blz. 14</p>

<p>Zaaknummer: 13/4269/TA</p> <p>Datum uitspraak: 2 juni 2014</p>	<p>Vermissing</p>	<p>In beginsel hoofd inrichting aansprakelijk als eigendom van verpleegde in ziekenhuis wordt overhandigd aan personeelslid van inrichting. Registratieplicht als situatie dat toelaat. Gelet op bijzondere omstandigheden kan in dit geval het niet registeren niet worden tegengeworpen. Beroep hoofd inrichting gegrond, beklag alsnog ongegrond..</p>	<p>Blz. 16</p>
<p>Zaaknummer: 13/3108/TB herziening</p> <p>Datum uitspraak: 27 juni 2014</p>	<p>Plaatsing/ overplaatsing longstay</p>	<p>Aan longstaycriteria wordt voldaan. BIG-registratie niet mogelijk voor seksuoloog en criminoloog en tot 1.1.14 niet noodzakelijk voor hoofd behandeling. Ontbreken strafdossier staat goede behandeling niet in de weg. Beroep wb. longstay ongegrond. Op hoog vastgestelde individuele beveiligingsniveau onvoldoende gemotiveerd, in zoverre beroep gegrond en opdracht nieuwe beslissing.</p>	<p>Blz. 17</p>
<p>Zaaknummer: 14/0229/TB</p> <p>Datum uitspraak: 27 juni 2014</p>	<p>Plaatsing/ overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay</p>	<p>Uitgangspunt nieuw beleidskader is dat tbs-gestelde regionaal geplaatst wordt tenzij contra-indicatie. Namens Staatssecretaris niet aangevoerd dat contra-indicatie aan regioplaatsing in de weg zou staan. Uit beslissing noch toelichting blijkt dat criteria nieuw beleid zijn meegewogen. Beroep gegrond, vernietigt beslissing, opdracht nieuwe beslissing binnen twee weken.</p>	<p>Blz. 20</p>
<p>Zaaknummer: 14/1892/STB</p> <p>Datum uitspraak: 6 juni 2014</p>	<p>Plaatsing/ overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay</p>	<p>Sprake van feitelijke, nog niet geformaliseerde overplaatsingsbeslissing. Intake bij andere kliniek heeft plaatsgevonden en al vermoedelijke datum van overplaatsing bekend. Praktijk leert dat schriftelijke beslissingen pas vlak voor daadwerkelijke overplaatsing opgesteld en uitgereikt worden. Verzoeker ontvankelijk. Tijdige beslissing anders illusoir.</p>	<p>Blz. 21</p>

<p>Zaaknummer: 14/0453/JA</p> <p>Datum uitspraak: 2 juni 2014</p>	<p>Voorwerpen op cel</p>	<p>In bewaring houden van duur horloge niet onredelijk. Aan niet in bezit mogen hebben van een duur horloge liggen behandelinhoudelijke overwegingen ten grondslag. Beroepscommissie niet bevoegd te treden in de door de inrichting voorgestane behandeling van klager. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 22</p>
<p>Zaaknummer: 14/0819/JA</p> <p>Datum uitspraak: 2 juni 2014</p>	<p>Bewegingsvrijheid verblijf in groep en gemeenschappelijke activiteiten; Ordemaatregel uitsluiting deelname activiteiten</p>	<p>Uitsluiting van 5 avondrecreaties als ordemaatregel is in strijd met de wet; uitsluiting voor de duur van 2 avonden met de mogelijkheid van verlenging is wel toegestaan. Beroep directeur ongegrond.</p>	<p>Blz. 23</p>
<p>Zaaknummer: 14/2200/JV</p> <p>Datum uitspraak: 2 juli 2014</p>	<p>Bewegingsvrijheid verblijf in groep en gemeenschappelijke activiteiten; Ordemaatregel uitsluiting deelname activiteiten</p>	<p>Uitsluiting van 5 avondrecreaties als ordemaatregel is in strijd met de wet; uitsluiting voor de duur van 2 avonden met de mogelijkheid van verlenging is wel toegestaan. Beroep directeur ongegrond.</p>	<p>Blz. 24</p>

Zaaknummer:

14/0275/GA

Datum uitspraak:

20 juni 2014

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.

Rutten, mr. M.A.G.

Holten, mr. A. van der

Nauta, T. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de locatie Sittard

Trefwoorden:

Scholings- en trainingsprogramma;

Terugdringen recidive

Artikelen:

Pbw art. 60

Samenvatting:

Een intakegesprek houdt slechts in dat mogelijkheden en noodzaak van behandeling of begeleiding in kader verdere ten uitvoerlegging straf worden onderzocht.

Een dergelijk onderzoek is niet ism veroordelend vonnis van rechter als deze geen behandelplicht inhoudt. Beslissing beëindigen programma 'binnen beginnen' niet onredelijk. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Klagers raadvrouw heeft schriftelijk verzocht tot aanhouding van de behandeling van onderhavige zaak, nu zij niet ter zitting kan verschijnen op de geplande datum.

De beroepscommissie wijst het verzoek, gehoord klager en de directeur, af. Klagers raadvrouw is evenwel in de gelegenheid gesteld schriftelijk te reageren op het verslag van de zitting.

Hetgeen in beroep is aangevoerd kan naar het oordeel van de beroepscommissie niet tot een andere beslissing leiden dan die van de beklagrechter. Klager wordt anders dan hij meent niet in strijd met het veroordelend vonnis van de strafrechter verplicht tot medewerking aan een behandeling. Een intake houdt slechts in dat de mogelijkheden en de noodzaak van een behandeling of begeleiding in het kader van de verdere ten uitvoerlegging van de straf worden onderzocht. Een dergelijk onderzoek is niet in strijd met het veroordelend vonnis van de rechter. Immers, ook als een veroordelend vonnis geen behandelingsmodaliteit inhoudt, al dan niet in verband met de advisering van gedragsdeskundigen, laat de wet de mogelijkheid open dat de veroordeelde in het kader van de tenuitvoerlegging een behandeling of begeleiding aangeboden krijgt. Omdat klager elke medewerking aan een intake weigert, is de beslissing van de directeur om de deelname aan het programma 'Binnen Beginnen' te beëindigen niet onredelijk of onbillijk. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

14/0158/GA

Datum uitspraak:

16 juni 2014

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.

Schudel, prof.dr. W.J.

Kalmthout, prof.dr. A.M. van

Nauta, T. (secr.)

Beklagcommissie:

Beklagcommissie bij de penitentiaire inrichtingen (p.i.) Vught

Trefwoorden:

Voorwerpen op cel ; Onderwijs

Artikelen:

Pbw, art. 45, 48

Samenvatting:

In Pbw neergelegde recht op onderwijs impliceert een individuele belangenafweging van directeur. Onvoldoende gebleken dat directeur een op klager betrokken belangenafweging heeft gemaakt. Aspecten voor belangenafweging: mogelijkheden internettoegang op eigen cel steeds meer beproefd, levenslange gevangenisstraf, inpasbaarheid in D&R-plan. Beroep gegrond, opdracht nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

In artikel 48, eerste lid, van de Pbw is – voor zover relevant – bepaald dat een gedetineerde het recht heeft op het volgen van onderwijs en het deelnemen aan andere educatieve activiteiten voor zover deze zich verdragen met de aard en de duur van de detentie en de persoon van de gedetineerde. Deze bepaling impliceert dat de directeur gehouden is tot het maken van een individuele belangenafweging.

De beroepscommissie is van oordeel dat de beslissing van de directeur van 27 november 2013 die in de kern niet meer inhoudt dan dat de bestaande mogelijkheden voldoende zijn onvoldoende blijkt geeft van een individuele op de persoon van klager betrokken belangenafweging. Reeds hierom zal zij het beroep van klager gegrond verklaren, de uitspraak van de beklagcommissie vernietigen en de bestreden beslissing van 27 november 2013 vernietigen. De directeur zal opgedragen worden een nieuwe beslissing te nemen.

De directeur kan bij zijn nieuwe beslissing

het volgende kader volgen. Weliswaar kan gezegd worden dat gelet op de aard en inhoud van de door klager verzochte opleiding thans niet zonder meer gebleken is van de noodzaak van een laptop met beperkte ('white list') internettoegang op cel, maar het is de beroepscommissie bekend dat de mogelijkheid tot het verstrekken van een laptop al dan niet met beperkte (white list) internettoegang voor gebruik in de eigen verblijfsruimte thans steeds meer wordt beproefd. In het verband van die mogelijkheden moet bezien worden of klager ook afgezien van studiedoeleinden kan worden toegestaan te beschikken over een of meer van de door hem verzochte faciliteiten. Het ligt voor de hand dat bij de beslissing tevens wordt betrokken dat klager een levenslange gevangenisstraf ondergaat en of en in hoeverre de faciliteiten kunnen worden ingepast in het D&R-plan.

Zaaknummer:

14/0820/GA

Datum uitspraak:

12 juni 2014

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.
Schudel, prof.dr. W.J.
Kalmthout, prof.dr. A.M. van
Nauta, T. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de locatie Oosterhoek te Grave

Trefwoorden:

Disciplinaire straffen aanleiding;
Meerpersoonscel

Artikelen:

Pbw art. 51

Samenvatting:

Verantwoordelijkheid voor contrabande op meerpersoonscel niet zonder meer bij beide gedetineerden. Afhankelijk van omstandigheden van het geval. Klager had wetenschap van de voorwerpen en heeft niets ondernomen daartegen, daarmee verantwoordelijk geworden. Beroep klager ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Artikel 51, vijfde lid, van de Pbw luidt als volgt: "Geen straf kan worden opgelegd, indien de gedetineerde voor het begaan van een feit als bedoeld in artikel 50, eerste lid, niet verantwoordelijk kan worden gesteld.". De omstandigheid dat op cel aangetroffen voorwerpen aan een gedetineerde toebehoren maakt dat de gedetineerde hiervoor in beginsel verantwoordelijk is. Klager is dus verantwoordelijk voor de aangetroffen koffie, omdat hij heeft verklaard dat de koffie hem toebehoort. De enkele omstandigheid dat een verboden voorwerp op een mpc wordt aangetroffen, terwijl niet kan worden vastgesteld aan wie van beide in de cel verblijvende gedetineerden het voorwerp toebehoort, maakt nog niet dat de gedetineerde(n) voor de aanwezigheid van dat voorwerp zonder meer verantwoordelijk is (zijn). Dat is namelijk afhankelijk van de omstandigheden van het geval. Indien een voorwerp niet aan een gedetineerde toebehoort, kan hij daar onder omstandigheden desondanks verantwoordelijk voor worden gehouden. Tot die omstandigheden behoort of de gedetineerde ervan op de hoogte is dat de hem niet toebehorende voorwerpen op de cel aanwezig zijn en of de gedetineerde bij die stand van zaken ook iets heeft

ondernomen om de verboden voorwerpen van cel te verwijderen.

Nu vaststaat dat klager wetenschap had van de gewraakte voorwerpen in zijn cel en hij niets heeft ondernomen, terwijl de voorwerpen naar zijn zeggen reeds op de cel aanwezig waren toen hij de cel in gebruik nam, kon klager verantwoordelijk worden gehouden voor de aangetroffen voorwerpen. De oplegging van de straf is niet in strijd met de wet en ook bij afweging van alle in aanmerking te nemen belangen niet onredelijk of onbillijk. Het beroep zal ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

14/0352/GA

Datum uitspraak:

4 juni 2014

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Bol, mr. A.T.
Boone, mr. M.
Koster, mr. M.L. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de locatie Zuid te Arnhem

Trefwoorden:

Disciplinaire straffen aanleiding; Voorwerpen op cel; Disciplinaire straffen procedureel

Artikelen:

Pbw art. 50, 51, 57

Samenvatting:

Disciplinaire straf i.v.m. vondst contrabande op meerpersoonscel. Contrabande verstopt in spullen van celgenoot danwel niet

zichtbaar verstoep voor klager. Bovendien is klager ten onrechte in aanwezigheid van zijn celgenoot gehoord. Gelet hierop niet aannemelijk dat klager verantwoordelijk kan worden gehouden voor de op cel aangetroffen contrabande, zodat hij derhalve niet kon worden gestraft. Beroep gegrond en beklag alsnog gegrond, geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

Op grond van artikel 51, eerste lid, onder a. jo. artikel 50, eerste lid, van de Pbw kan de directeur de gedetineerde een disciplinaire straf opleggen van opsluiting in een strafcel dan wel een andere verblijfsruimte, indien hij feiten begaat die onverenigbaar zijn met de orde of de veiligheid in de inrichting dan wel met de ongestoorde tenuitvoerlegging van de vrijheidsbeneming. Op grond van artikel 51, vijfde lid, van de Pbw dient de gedetineerde verantwoordelijk te kunnen worden gesteld voor de begane feiten.

Vast is komen te staan dat op klagers cel een scheermesje, een stukje schuurpapier, ijzerdraad en een haak van een kleeerhanger zijn aangetroffen. Klager verbleef op een meerpersoonscel met een medegedetineerde. De beroepscommissie is van oordeel dat in beginsel beide gedetineerden verantwoordelijk kunnen worden gehouden voor de vondst van contrabande op de meerpersoonscel, tenzij aannemelijk is dat een gedetineerde geen enkel verwijt treft. Klager heeft aangevoerd dat hij is gehoord in aanwezigheid van zijn Poolse celgenoot en dat hij uit angst voor de celgenoot niet durfde te verklaren dat de contrabande van de celgenoot was. De beroepscommissie is van oordeel dat klager en zijn celgenoot apart gehoord hadden moeten worden, teneinde beide gedetineerden in staat te stellen vrijuit een

verklaring af te leggen. Uit het schriftelijke verslag van de celinspectie blijkt niet waar de contrabande feitelijk is aangetroffen. Gelet op de omstandigheid dat door klager onweersproken is aangevoerd dat de contrabande is gevonden in een blik rookwaar van de celgenoot dan wel niet zichtbaar was verstoep achter het rubber van de gezamenlijke koelkast, is de beroepscommissie verder van oordeel dat niet aannemelijk is geworden dat klager op de hoogte was van de aanwezigheid van de contrabande op de cel. Gelet daarop kon klager hiervoor niet verantwoordelijk worden gesteld en ingevolge artikel 50, vijfde lid, van de Pbw niet worden gestraft. Het beroep zal dan ook gegrond worden verklaard, de uitspraak van de beklagcommissie zal worden vernietigd en het beklag zal alsnog gegrond worden verklaard. Nu de opgelegde disciplinaire straf geheel voorwaardelijk was opgelegd, ziet de beroepscommissie geen aanleiding voor toekenning van een tegemoetkoming aan klager.

Zaaknummer:

14/0245/GA en 14/0464/GA

Datum uitspraak:

3 juni 2014

Beroepscommissie:

Waarden, mr. A. van
Bol, mr. A.T.
Bunt, prof.dr. H.G. van de
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Trefwoorden:

Dwangmedicatie; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 46d, 46e en 72

Samenvatting:

Noodzaak voor toepassing van dwangmedicatie is onvoldoende aannemelijk. Dit betreft oproepen van gevaar jegens zichzelf, gevaar voor maatschappelijke teloorgang en gevaar voor derden. Beroep gegrond. De beslissing tot verlenging dwangmedicatie bouwt voort op de eerdere beslissing die wordt vernietigd en het beroep is alleen al om die reden gegrond. Tegemoetkoming in totaal €100,=

Rechtsoverwegingen:

Ten aanzien van de onderdelen a en b van het beroep.

De reikwijdte van het beroep

Op 23 januari 2014 heeft de directeur van het PPC te Vught beslist bij klager een dwangbehandeling, als bedoeld in artikel 46d, aanhef en onder a, van de Pbw, toe te passen, omdat het gevaar dat de stoornis van zijn geestvermogens klager doet veroorzaken niet binnen een redelijke termijn kan worden weggenomen. Daaraan voorafgaand heeft de directeur een voorgenomen beslissing, als bedoeld in artikel 22e, eerste lid, van de Penitentiaire maatregel (Pm), met deze strekking genomen. Op 30 januari 2014 heeft klager een beroepschrift alsmede een verzoek tot schorsing van de (definitieve) beslissing, gedateerd op 24 januari 2014, ingediend. Bij beslissing van 3 februari 2014 (met kenmerk 14/252/SGA) heeft de voorzitter van de beroepscommissie klagers schorsingsverzoek afgewezen.

Klagers voorlopige hechtenis is met ingang van 7 februari 2014 geschorst, waarop klager in vrijheid is gesteld. Klager is op 10 februari 2014 andermaal gedetineerd geraakt en wederom geplaatst in het PPC van de p.i. Vught. De directeur van dat PPC heeft daarop 13 februari 2014 andermaal

beslist bij klager een dwangbehandeling, als bedoeld in artikel 46d, aanhef en onder a, van de Pbw, toe te passen, omdat het gevaar dat de stoornis van zijn geestvermogens klager doet veroorzaken niet binnen een redelijke termijn kan worden weggenomen. Op 18 februari 2014 heeft klager een beroepschrift alsmede een verzoek tot schorsing van de beslissing van de directeur, gedateerd 14 februari 2014, ingediend. Bij beslissing van 19 februari 2014 (met kenmerk 14/463/SGA) heeft de voorzitter van de beroepscommissie klagers schorsingsverzoek afgewezen.

In artikel 46d van de Pbw is het volgende bepaald: "Buiten de situaties als bedoeld in artikel 32 kan, indien niet voldaan wordt aan de voorwaarden van artikel 46c, onderdelen b en c, als uiterste middel niettemin geneeskundige behandeling plaatsvinden: a. voor zover aannemelijk is dat zonder die geneeskundige behandeling het gevaar dat de stoornis van de geestvermogens de gedetineerde doet veroorzaken niet binnen een redelijke termijn kan worden weggenomen, of b. indien de directeur daartoe een besluit heeft genomen en dit naar het oordeel van een arts volstrekt noodzakelijk is om het gevaar dat de stoornis van de geestvermogens de gedetineerde binnen de inrichting doet veroorzaken, af te wenden."

Ingevolge artikel 46e, eerste lid, van de Pbw vindt geneeskundige behandeling overeenkomstig artikel 46d, onder a, van de Pbw plaats na een schriftelijke beslissing van de directeur waarin wordt vermeld voor welke termijn zij geldt.

Artikel 72, derde lid, van de Pbw luidt als volgt: "Tegen de beslissing als bedoeld in het eerste lid van artikel 46e kan rechtstreeks

beroep worden ingesteld bij de Raad.”

Ten aanzien van onderdeel a van het beroep. Dit beroep is gericht tegen de definitieve beslissing van de directeur van 23 januari 2014 tot toepassing van a-dwangbehandeling, als bedoeld in artikel 46d, aanhef en onder a, in samenhang gezien met artikel 46e, eerste lid, van de Pbw. Tegen een dergelijke beslissing staat op grond van artikel 72, derde lid, van de Pbw rechtstreeks beroep open.

Vanwege het ingrijpende karakter van de dwangbehandeling is in artikel 46e, tweede lid, van de Pbw bepaald dat de directeur, ten behoeve van zijn beslissing tot toepassing van dwangbehandeling, dient te overleggen een verklaring van de behandelend psychiater alsmede een verklaring van een psychiater die de gedetineerde met het oog daarop kort tevoren heeft onderzocht maar niet bij diens behandeling betrokken was. Uit deze verklaringen dient te blijken dat de gedetineerde op wie de verklaring betrekking heeft, is gestoord in zijn geestvermogens en dat een geval als bedoeld in artikel 46d, onder a, van de Pbw, zich voordoet.

Uit de overgelegde stukken blijkt dat, alvorens de beslissing tot a-dwangbehandeling ten aanzien van klager is genomen, de directeur advies heeft ingewonnen bij [...], behandelend psychiater van klager en bij [...] niet-behandelend psychiater. De verklaringen van de twee psychiaters zijn door de directeur overgelegd.

Uit het vorenstaande maakt de beroepscommissie op dat is voldaan aan het bepaalde in artikel 46e, tweede lid, van de Pbw.

Uit de overgelegde verklaringen van beide

psychiaters blijkt zakelijk weergegeven het volgende. Klager leidt aan een waanstoornis die persisterend van aard is. Klager heeft geen enkel ziektebesef. Aannemelijk is te veronderstellen dat klager zonder anti-psychotische behandeling, eenmaal in vrijheid gesteld, door zal gaan met bedreiging van de AIVD en Justitie. Daarnaast zal hij niet in staat zijn een maatschappelijk aanvaardbaar bestaan op te bouwen. Ook zou hij zijn verbale dreigementen in daden om kunnen zetten en/of agressie van anderen over zich af kunnen roepen als hij bepaalde personen ten onrechte als bijvoorbeeld 'lustmoordenaars en perverselingen' weg gaat zetten. Klager heeft een aanbod tot medicatie telkens afgewezen. Met hem is daarover in het kader van het behandelplan meermalen gesproken. Een en ander leidde steeds tot forse agitatie en dreiging naar degene die medicamenteuze behandeling voorstelde. Zonder toediening van adequate doseringen van antipsychotica kan de stoornis niet onder controle worden gekregen. Eerder, ongeveer anderhalf jaar geleden door de GGZ Eindhoven, heeft medicatie zulke positieve resultaten opgeleverd dat aan de criteria voor dwangbehandeling binnen één maand niet meer voldaan werd. Klagers stoornis is niet anders dan door middel van anti-psychotische medicatie te behandelen.

Uit de verklaringen van de psychiaters volgt dat klager een behandelbare stoornis heeft en dat eerdere behandeling met medicatie een positief effect op klagers gedrag heeft gehad.

Naar het oordeel van de beroepscommissie dient, bij toepassing van een ingrijpend behandelinstrument als dwangmedicatie, voldoende aannemelijk te worden gemaakt dat die maatregel noodzakelijk is. Dit is het

geval als zonder die medicatie het gevaar bestaat dat de stoornis niet binnen redelijke termijn kan worden weggenomen, waardoor gevaar dreigt voor klager zelf of voor derden. Dat klager met zijn gedrag agressie van derden jegens zichzelf zou oproepen acht de commissie niet aannemelijk, het gestelde gevaar van maatschappelijke teloorgang wordt niet nader onderbouwd, terwijl het gevaar voor derden ziet op gevaar jegens instanties als de AIVD en het Ministerie van Veiligheid en Justitie, welk gevaar – zo daar al sprake van zou zijn – onvoldoende zwaarwegend wordt geacht om toepassing van het onderhavige ingrijpende middel te rechtvaardigen. De beslissing van de directeur om bij klager een dwangbehandeling, als bedoeld in artikel 46d, aanhef en onder a, van de Pbw toe te passen moet daarom worden aangemerkt als onredelijk en onbillijk. Het beroep zal dan ook gegrond worden verklaard.

De beroepscommissie acht termen aanwezig voor het toekennen van een financiële tegemoetkoming en zal de hoogte daarvan vaststellen op € 50,=.

Ten aanzien van onderdeel b. De directeur heeft aangevoerd dat de beslissing van 13 februari 2014 moet worden gezien als een beslissing tot voortzetting van de eerder ingezette (gedwongen) geneeskundige behandeling. Wat daar verder ook van zij, nu de beslissing van 23 januari 2014 niet in stand kan blijven, zal de daarop voortbouwende beslissing van 13 februari 2014 ook dienen te worden vernietigd. Het beroep zal daarom ook ten aanzien van deze beslissing gegrond worden verklaard.

De beroepscommissie acht termen aanwezig voor het toekennen van een financiële

tegemoetkoming en zal de hoogte daarvan vaststellen op € 50,=

Zaaknummer:

14/0500/GB

Datum uitspraak:

19 mei 2014

Beroepscommissie:

Zuijlen, mr.dr. R.W.

Bol, mr. A.T.

Rutten, mr. M.A.G.

Sanden, I.J.M.W. van der (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime
gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Pbw art. 17

Samenvatting:

Selectiefunctionaris heeft onvoldoende feitelijk onderbouwd waarom voor personen die deel uitmaken van de lijst top 600, een doelgroep die niet wordt onderscheiden in de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden, aangepaste selectiecriteria zouden dienen te gelden. Beroep betreffende overplaatsing gegrond en opdracht nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

4.1. De p.i. Lelystad is een inrichting voor mannen met een regime van beperkte gemeenschap en een normaal beveiligingsniveau.

4.2. Klager, die in hoger beroep is veroordeeld, kan in een gevangenis met een regime van beperkte gemeenschap worden geplaatst.

4.3. De selectiefunctionaris heeft beslist tot plaatsing van klager in de gevangenis van de p.i. Lelystad, omdat met betrekking tot personen die deel uitmaken van de lijst top 600 is afgesproken dat zij aldaar geplaatst worden in het kader van speciale begeleiding. De beroepscommissie is van oordeel dat de selectiefunctionaris onvoldoende feitelijk heeft onderbouwd waarom voor personen die deel uitmaken van de lijst top 600, een doelgroep die niet wordt onderscheiden in de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden, aangepaste selectiecriteria zouden dienen te gelden. De beroepscommissie is van oordeel dat de beslissing van de selectiefunctionaris, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, onvoldoende is gemotiveerd. Het beroep zal dan ook gegrond worden verklaard en de bestreden beslissing dient te worden vernietigd. De selectiefunctionaris zal worden opgedragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van deze uitspraak binnen een termijn van twee weken na ontvangst daarvan.

Zaaknummer:

14/0112/GM

Datum uitspraak:

16 juni 2014

Beroepscommissie:

Pauw Gerlings-Döhrn, mr. S.B. de
Ruissen, C.J.
Schudel, prof.dr. W.J.
Lispert, mr. I. (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging behandeling

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Het heeft lang geduurd tot op klagers verzoek om gesprek met psychiater inhoudelijk adequaat is gereageerd. Dat psychiater wel op de achtergrond aanwezig was, is kennelijk niet voldoende aan klager uitgelegd. Begrijpelijk dat klager zich in zijn problematiek niet serieus genomen voelde. Beroep gegrond, geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie leidt uit de stukken af dat klager regelmatig is gezien door de inrichtingsarts en dat zijn problematiek regelmatig is besproken in het pmo. Hoewel klager regelmatig om een gesprek met de psychiater vroeg heeft het lang geduurd tot op zijn verzoek inhoudelijk adequaat is gereageerd. Dat de psychiater wel op de achtergrond aanwezig was, is kennelijk niet voldoende aan klager uitgelegd. De beroepscommissie acht het onder die omstandigheden begrijpelijk dat klager zich in zijn problematiek niet serieus genomen voelde. Het beroep zal om die reden gegrond worden verklaard. Nu aannemelijk is dat de psychiater daadwerkelijk op de achtergrond aanwezig is geweest en via het pmo van de problematiek van klager op de hoogte bleef, en klager overigens regelmatig door inrichtingsarts en psycholoog is gezien, zijn er geen termen voor toekenning van een tegemoetkoming. Na indienen van zijn klacht is klager overigens uiteindelijk twee maal door de psychiater gezien.

Zaaknummer:

14/0363/TA

Datum uitspraak:

27 juni 2014

Beroepscommissie:

Urbanus, mr. G.L.M.

Maanicus, mr. R.M.

Wouda, drs. J.E.

Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Voorwerpen op cel; Onderwijs

Artikelen:

Bvt art. 44; huisregels art. 4.1.1;

Protocol computerapparatuur, audiovisuele en communicatiemiddelen onder 3

Samenvatting:

In kader van behandelplan is toestemming gegeven voor studie, waarvoor klager is aangewezen op gebruik van pc. Geen veiligheidsrisico aangegeven. Na weghalen verstrekte pc door inrichting onvoldoende alternatieve faciliteiten geboden. Beroep en beklag gegrond, geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

Met betrekking tot a:

Uit artikel 44, tweede lid, Bvt volgt dat in de huisregels kan worden bepaald dat het bezit van bepaalde soorten voorwerpen binnen de inrichting of een bepaalde afdeling verboden is indien dit bezit een gevaar kan opleveren voor de bescherming van de maatschappij tegen de gevaarlijkheid van de verpleegde voor de veiligheid van anderen dan de verpleegde of de algemene veiligheid van personen of goederen en/of de handhaving van de orde of de veiligheid in de inrichting, dan wel voor zover dit zich niet verdraagt met de aansprakelijkheid van het hoofd van de inrichting voor de voorwerpen.

Volgens artikel 4.1.1 van de ten tijde van het

beklag in de inrichting geldende huisregels kunnen voorwerpen door de inrichting verboden worden en is de inrichting bevoegd om computerapparatuur van een verpleegde te onderzoeken. Vervolgens wordt vastgesteld of de verpleegde het voorwerp wel of niet in zijn bezit mag hebben. In het Protocol computerapparatuur, audiovisuele en communicatiemiddelen wordt nauwkeurig beschreven hoe de regels hieromtrent zijn.

In het toentertijd geldende Protocol computerapparatuur, audiovisuele en communicatiemiddelen onder 3. is opgenomen dat uitgangspunt is dat het bezit van computerapparatuur verboden is in het kader van de handhaving van de orde en veiligheid in de inrichting en de bescherming van de maatschappij tegen de gevaarlijkheid van de verpleegde of de algemene veiligheid van personen of goederen, tenzij in het behandelplan anders is bepaald.

In klagers behandelplan dat gold op het moment van het indienen van het beklag is niets opgenomen over het bezit van computerapparatuur. Uit het behandelplan blijkt wel dat er bijzondere aandacht is voor het volgen van educatie (van passend niveau) door klager. In dit verband is hij met toestemming van de inrichting begonnen met een studie rechtsgeleerdheid aan de Open Universiteit.

Het is algemeen bekend dat een studie aan de Open Universiteit een sterk digitaal karakter heeft. Dit betekent dat klager voor zijn studie aangewezen is op het gebruik van een computer. De in het kader van de uitvoering van het behandelplan gegeven toestemming voor het volgen van de studie brengt mee dat de inrichting klager de gelegenheid moet bieden om in voldoende mate gebruik te kunnen maken

van een computer. Klager heeft aannemelijk gemaakt dat de door de inrichting geboden gelegenheid tot computergebruik niet voldoende is. Gelet hierop is de afwijzende beslissing op klagers verzoek om hem toe te staan om een pc aan te schaffen en in zijn verblijfsruimte te houden onvoldoende gemotiveerd.

De beroepscommissie onderkent dat de inrichting belang heeft bij het voorkomen van precedentwerking. In dit geval is echter door de inrichting niet aangegeven dat ten aanzien van klager een veiligheidsrisico zou gelden.

Aanvankelijk is door het personeel van de inrichting een afdelingscomputer in klagers verblijfsruimte gezet om zijn studie te faciliteren en vervolgens is die computer weer van zijn kamer verwijderd. Naar het oordeel van de beroepscommissie worden klager na het weghalen van de pc uit zijn verblijfsruimte onvoldoende alternatieve faciliteiten geboden. De toegekende uren voor computergebruik tijdens de lunchpauze acht de beroepscommissie onvoldoende passend.

Het voorgaande leidt tot de slotsom dat het beroep op dit punt gegrond is en de bestreden uitspraak in zoverre moet worden vernietigd met gegrondverklaring van het beklag. Nu de rechtsgevolgen van de beslissing ongedaan zijn te maken, zal de beroepscommissie geen tegemoetkoming vaststellen

Met betrekking tot b:

Hetgeen in beroep is aangevoerd kan niet tot een andere beslissing leiden dan die van de beklagcommissie. Het beroep zal derhalve op dit punt ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagcommissie zal in zoverre worden bevestigd.

Zaaknummer:

13/4269/TA

Datum uitspraak:

2 juni 2014

Beroepscommissie:

Bakker, mr.drs. F.A.M.

Daniel MPM, drs. M.R.

Wouda, drs. J.E.

Bruin, mr. S.A.H. de (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij het FPC de

Pompestichting te Nijmegen

Trefwoorden:

Vermissing

Artikelen:

Bvt art. 44

Samenvatting:

In beginsel hoofd inrichting aansprakelijk als eigendom van verpleegde in ziekenhuis wordt overhandigd aan personeelslid van inrichting. Registratieplicht als situatie dat toelaat. Gelet op bijzondere omstandigheden kan in dit geval het niet registeren niet worden tegengeworpen. Beroep hoofd inrichting gegrond, beklag alsnog ongegrond..

Rechtsoverwegingen:

Uit het dossier blijkt dat het personeelslid M. met klager is mee gegaan naar het ziekenhuis, maar zij is niet met klager in dezelfde ambulance meegereden. Op de spoedeisende hulp van het Radboud ziekenhuis is klager ontkleed en tijdens de hectiek van het reanimeren c.q. stabiliseren is de ketting aan het personeelslid [...] gegeven. Zij heeft niet gezien of de beide

hangers er nog aan zaten. Gebleken is dat één van de gouden hangers die aan de ketting zaten niet in de enveloppe zat.

De beroepscommissie is van oordeel dat op het moment dat eigendommen van een verpleegde in het ziekenhuis door personeel van het ziekenhuis aan een personeelslid van de inrichting worden overhandigd, in beginsel de aansprakelijkheid voor de voorwerpen overgaat op het hoofd van de inrichting. Juist om situaties als de onderhavige te voorkomen dient geregistreerd te worden, welke goederen door een personeelslid in ontvangst zijn genomen, indien de situatie dit toelaat. Dat is in dit geval niet gebeurd. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat het personeelslid de ketting in een gesloten enveloppe heeft gedaan die in de inrichting is bewaard op de stafkamer.

De beroepscommissie is van oordeel dat gelet op het bijzondere omstandigheden van het geval, de hectiek van de overbrenging van klager naar het ziekenhuis, het reanimeren en tegen de achtergrond van klagers levensbedreigende toestand het feit dat de medewerkster van de inrichting niet heeft genoteerd wat haar precies is overhandigd in dit geval niet aan de inrichting kan worden tegengeworpen. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

13/3108/TB herziening

Datum uitspraak:

27 juni 2014

Beroepscommissie:

Urbanus, mr. G.L.M.

Schudel, prof.dr. W.J.

Wouda, drs. J.E.

Bruin, mr. S.A.H. de (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing longstay

Artikelen:

Bvt art. 11

Samenvatting:

Aan longstaycriteria wordt voldaan. BIG-registratie niet mogelijk voor seksuoloog en criminoloog en tot 1.1.14 niet noodzakelijk voor hoofd behandeling. Ontbreken strafdossier staat goede behandeling niet in de weg. Beroep wb. longstay ongegrond. Op hoog vastgestelde individuele beveiligingsniveau onvoldoende gemotiveerd, in zoverre beroep gegrond en opdracht nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

Bij de (over)plaatsing van ter beschikking gestelden dient de Staatssecretaris, op grond van artikel 11, tweede lid, van de Bvt in zijn overwegingen te betrekken:

- a) de eisen die de bescherming van de maatschappij tegen de gevaarlijkheid van de ter beschikking gestelde voor de veiligheid van anderen dan de tbs-gestelde of de algemene veiligheid van personen of goederen stelt, en
- b) de eisen die de behandeling van de tbs-gestelde gezien de aard van de bij hem geconstateerde gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens stelt.

Volgens het door de Staatssecretaris gevolgde longstaybeleid komt een ter beschikking gestelde, met inachtneming van de voornoemde eisen van artikel 11, tweede lid, van de Bvt, in aanmerking voor plaatsing in een longstayvoorziening, indien

a) er blijktens recente risicotaxatie risico bestaat dat hij een ernstig delict pleegt en het risico voor fysieke schade van anderen zodanig groot is dat de maatschappij daartegen moet worden beschermd,
b) beveiliging naast eventuele zorg nodig is om te voorkomen dat hij tot onder a) bedoeld ernstig delict komt,
c) het delictrisico niet zodanig is afgenomen dan wel beheersbaar is geworden dat hij buiten de onder b) bedoelde vormen van beveiliging en toezicht kan,
d) hij conform 'state of the art' alle behandelmogelijkheden heeft ondergaan, bij voorkeur in twee behandelsettings, zonder dat dit heeft geleid tot een substantiële vermindering van het delictgevaar, en
e) er geen mogelijkheid is tot plaatsing in de Geestelijke Gezondheidszorg vanwege het vereiste hoge beveiligingsniveau.

Op verzoek van klager en zijn raadsman zijn contra-expertises uitgebracht door psycholoog A. en psychiater De J. Blijkens de beslissing van de rechtbank Limburg van 29 januari 2014 zijn op verzoek van klager de deskundigen O., M., C. en A. door de rechtbank ter zitting gehoord. Psycholoog A. heeft daarbij verklaard dat forensische deskundigen zijns inziens te snel en te vaak tot de conclusie komen dat sprake is van een persoonlijkheidsstoornis en dat bij klager de desbetreffende persoonlijkheidskenmerken niet zodanig prominent en significant aanwezig zijn dat van een persoonlijkheidsstoornis kan worden gesproken. Uit de behandeling in raadkamer van genoemde rechtbank is gebleken dat deze visie door de overige gehoorde forensische gedragsdeskundigen niet wordt gedeeld.

In de beslissing van 29 januari 2014 heeft de rechtbank Limburg geconcludeerd dat klager aan een narcistische

persoonlijkheidsstoornis lijdt. Dat oordeel is voor de beroepscommissie uitgangspunt. Daarop stuit het betoog van mr. Klaasen met betrekking tot de diagnostiek af.

Uit de rapportages van psychiater M. en psycholoog C. blijkt dat zij bij hun onderzoek de beschikking hebben gehad over het Belgische strafdossier. Voorts blijkt uit de stukken dat dit strafdossier in het PBC aanwezig is geweest. Blijkens het proces-verbaal van de op 15 januari 2014 gehouden behandeling in raadkamer van de rechtbank Limburg heeft behandelcoördinator G. van de Pompestichting onder meer het volgende verklaard (blz 8): "Het is niet zo dat, als het strafdossier ontbreekt, een tbs-behandeling geen zin heeft. (-) Een aantal stukken uit het tbs-dossier laten het delict toch ook wel zien, omdat bij het opstellen van de desbetreffende rapporten het strafdossier wel betrokken is geweest." De beroepscommissie overweegt dat een goede delict-analyse kan worden opgesteld zonder behulp van het strafdossier van de desbetreffende patiënt. In de praktijk worden in Forensische Psychiatrische Klinieken (FPK) en Forensisch Psychiatrische Afdelingen (FPA), die geen tbs-inrichtingen zijn, risico-taxaties opgesteld zonder dat die inrichtingen over een strafdossier beschikken. Naar het oordeel van de beroepscommissie staat het ontbreken van een strafdossier een goede behandeling niet in de weg. Wat dit betreft volgt de beroepscommissie de stellingen van mr. Ytsma niet.

Tot 1 januari 2014 was voor de functie van het hoofd behandeling een BIG-registratie niet noodzakelijk. Behandelaar V. was opgeleid tot seksuoloog en criminoloog. Deze hoedanigheden worden niet genoemd in artikel 3 van de Wet BIG, zodat registratie

voor deze hoedanigheden niet mogelijk is.

De uitgebrachte rapportages en adviezen omtrent klagers diagnose, behandelbaarheid en delictgevaarlijkheid waaronder de aanmelding voor de longstayplaatsing van 10 november 2011, het advies van de LAP van 2 september 2013, alsmede de op 4 en 6 december 2012 uitgebrachte zesjaarsverlengingsrapportage zijn naar het oordeel van de beroepscommissie voldoende zorgvuldig tot stand gekomen en kunnen betrokken worden bij de vraag naar de noodzaak om klager te doen verblijven in een longstayvoorziening.

De LAP heeft in haar advies van 2 september 2013 het volgende gesteld: "Naar verwachting zal de onveranderde persoonlijkheidspathologie die de delictdynamiek herbergt, zich, zeker bij het langduriger ontbreken van begeleiding en toezicht van de kliniek als betrokkene weer contact en relaties aan kan gaan met vrouwen, toenemend gaan manifesteren met als gevolg toenemend delictgevaar. Het hervatten van een resocialisatietraject acht de commissie gelet op het grensoverschrijdende en delictgerelateerde gedrag van betrokkene in het verleden thans geen reële optie.

De commissie ziet derhalve geen andere mogelijkheid dan te adviseren om betrokkene op een longstayafdeling te plaatsen. Wellicht kan een toenemende lijdensdruk er op termijn alsnog toe leiden dat betrokkene zich gaat openstellen voor een meer intrinsieke behandeling van zijn persoonlijkheidspathologie".

De Staatssecretaris heeft gelet op de hierboven genoemde rapportages en adviezen er in redelijkheid van uit mogen gaan dat voortzetting van klagers verblijf op een behandelafdeling in De Rooyse

Wissel niet langer aan het doel daarvan beantwoordde, dat klager aan alle criteria voor plaatsing op een longstayafdeling voldoet, inclusief het vereiste dat er sprake moet zijn geweest van een 'state of the art' behandeling, en dat derhalve een longstayvoorziening vooralsnog als de meest aangewezen plaats voor tenuitvoerlegging van de tbs moet worden aangemerkt. Voor de aannemelijkheid van klagers stelling dat hem in De Rooyse Wissel niet op de juiste wijze behandeling is aangeboden en dat zijn delictgevaarlijkheid wordt overdreven, wordt geen grond gevonden in de stukken die door de Staatssecretaris in het kader van de onderhavige procedure zijn ingebracht. Verder is in aanmerking genomen dat ook in een longstayvoorziening wordt gezien of enige vorm van behandeling tot de mogelijkheden kan gaan behoren en dat het behandelteam in voorkomende gevallen kan besluiten de Staatssecretaris te verzoeken een patiënt over te plaatsen naar een reguliere behandelafdeling. Daarnaast zal op grond van het Beleidskader longstay forensische zorg driejaarlijks de noodzaak van voortgezet verblijf in een longstayvoorziening worden getoetst.

Het hiervoor overwogene in aanmerking genomen kan de beslissing klager in een longstayvoorziening van de Pompestichting te plaatsen, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. Het beroep zal derhalve in zoverre ongegrond worden verklaard.

De LAP heeft het individuele beveiligingsniveau als gemiddeld tot hoog ingeschat.

De beroepscommissie is van oordeel dat uit de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting onvoldoende kan worden afgeleid

dat er ten aanzien van klager een hoog individueel beveiligingsniveau is geïndiceerd. De beslissing van de Staatssecretaris van 27 september 2013, voor zover het individuele beveiligingsniveau daarbij werd vastgesteld op hoog, kan derhalve wegens een motiveringsgebrek niet in stand blijven. Het beroep zal in zoverre gegrond worden verklaard.

Nu de bestreden beslissing ten aanzien van het vastgestelde individuele beveiligingsniveau dient te worden vernietigd zal de beroepscommissie met toepassing van het bepaalde in artikel 66, derde lid, onder a van de Bvt in verbinding met artikel 69, vijfde lid van de Bvt de Staatssecretaris opdragen binnen uiterlijk een maand na ontvangst van en met inachtneming van deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen.

Zaaknummer:

14/0229/TB

Datum uitspraak:

27 juni 2014

Beroepscommissie:

Urbanus, mr. G.L.M.

Maanicus, mr. R.M.

Wouda, drs. J.E.

Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Bvt art. 11

Beleidskader Plaatsing TBS dwang 2014, versie 22 januari 2014

Samenvatting:

Uitgangspunt nieuw beleidskader is dat tbs-gestelde regionaal geplaatst wordt tenzij contra-indicatie. Namens Staatssecretaris niet aangevoerd dat contra-indicatie aan regioplaatsing in de weg zou staan. Uit beslissing noch toelichting blijkt dat criteria nieuw beleid zijn meegewogen. Beroep gegrond, vernietigt beslissing, opdracht nieuwe beslissing binnen twee weken.

Rechtsoverwegingen:

Bij de overplaatsing van ter beschikking gestelden dient de Staatssecretaris, op grond van artikel 11, tweede lid, van de Bvt in zijn overwegingen te betrekken:

- a) de eisen die de bescherming van de maatschappij tegen de gevaarlijkheid van de ter beschikking gestelde voor de veiligheid van anderen dan de ter beschikking gestelde of de algemene veiligheid van personen of goederen stelt, en
- b) de eisen die de behandeling van de ter beschikking gestelde gezien de aard van de bij hem geconstateerde gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens stelt.

In het Beleidskader Plaatsing TBS dwang 2014, versie 22 januari 2014, heeft de Staatssecretaris de volgende criteria voor plaatsing en overplaatsing in/naar een tbs-inrichting vastgelegd:

- de tbs-gestelde wordt regionaal geplaatst tenzij er sprake is van een contra-indicatie;
- de zorg moet passen bij de zorgbehoefte uit de indicatiestelling;
- de locatie van de te bieden zorg dient bereikbaar zijn voor de tbs-gestelde en te vallen binnen diens leefomgeving en
- de uitvoering van de zorg moet tijdig plaatsvinden.

Als mogelijke contra-indicaties worden in het beleidskader vermeld:

- a. slachtoffers (aangegeven door het OM);
- b. verblijf van een slachtoffer in het desbetreffende FPC;
- c. verblijf van een mededader in het desbetreffende FPC indien de samenplaatsing duidelijk contraproductief is voor een of beide tbs-gestelden;
- d. verblijf van familie of bekenden van de tbs-gestelde in het desbetreffende FPC;
- e. de passantetermin loopt al en in het desbetreffende FPC is op korte termijn (binnen twee à drie maanden) geen plaats;
- f. bijzondere doelgroepen (specialismen) als EVBG, longstay, vreemdelingen (in de laatste fase), VG7 (verpleegden die naast hun verstandelijke beperking sterke gedragsstoornissen en probleemgedrag vertonen en eventueel ook lichamelijke beperkingen);
- g. criminogeen netwerk in de regio van herkomst (aangegeven door het OM);
- h. te verwachten maatschappelijke onrust/weerstand bij het openbaar bestuur bij aanvang van verloven (aangegeven door het OM);
- i. een eerdere opname in het desbetreffende FPC bij een eerder opgelegde maatregel is gepaard gegaan met ernstige incidenten.

Uitgangspunt van het nieuwe beleidskader is dat de tbs-gestelde regionaal geplaatst dient te worden tenzij er sprake is van een contra-indicatie. Namens de Staatssecretaris is niet aangevoerd dat in dit geval een contra-indicatie aan regioplaatsing in de weg zou staan.

De beroepscommissie is van oordeel dat uit de bestreden beslissing van 22 januari 2014 niet blijkt dat bovenstaande criteria zijn meegewogen noch kan dit uit de

schriftelijke inlichtingen of uit de toelichting namens de Staatssecretaris ter zitting worden opgemaakt. De beroepscommissie acht de beslissing derhalve onvoldoende gemotiveerd en zal het beroep gegrond verklaren. Zij zal de bestreden beslissing vernietigen en de Staatssecretaris opdragen om binnen twee weken na ontvangst van deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen waarin de afweging waartoe het bovengenoemde Beleidskader verplicht gestalte krijgt.

Zaaknummer:

14/1892/STB

Datum uitspraak:

6 juni 2014

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime
gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Bvt art. 11

Samenvatting:

Sprake van feitelijke, nog niet geformaliseerde overplaatsingsbeslissing. Intake bij andere kliniek heeft plaatsgevonden en al vermoedelijke datum van overplaatsing bekend. Praktijk leert dat schriftelijke beslissingen pas vlak voor daadwerkelijke overplaatsing opgesteld en uitgereikt worden. Verzoeker ontvankelijk. Tijdsige beslissing anders illusoir.

Rechtsoverwegingen:

In principe kan schorsing worden

gevraagd van de tenuitvoerlegging van een genomen overplaatsingsbeslissing. Uit de inlichtingen van de Staatssecretaris volgt naar het oordeel van de voorzitter dat feitelijk sprake is van een genomen beslissing, nu inmiddels een intake bij de Oostvaarderskliniek heeft plaatsgevonden en ook al een vermoedelijke datum voor de overplaatsing van verzoeker naar die inrichting bekend is. Deze beslissing is alleen nog niet geformaliseerd door middel van een aan verzoeker uitgereikte schriftelijke mededeling van de overplaatsingsbeslissing. Onder deze omstandigheden kan verzoeker in zijn verzoek om schorsing van de tenuitvoerlegging van de overplaatsing naar de Oostvaarderskliniek worden ontvangen. Een andere opvatting druist in tegen het rechtspositionele belang van verpleegden om tijdig schorsing van een overplaatsingsbeslissing te kunnen vragen, nu de praktijk leert dat dergelijke schriftelijke beslissingen pas vlak voor de daadwerkelijke overplaatsing worden opgesteld en uitgereikt waardoor een tijdige beslissing op het schorsingsverzoek illusoir wordt.

De voorzitter stelt voorop dat in het kader van het verzoek om schorsing van een beslissing van de Staatssecretaris slechts ruimte bestaat voor een voorlopige beoordeling en dat de zaak niet ten gronde kan worden onderzocht en beslist. Aan de orde is daarom slechts de vraag of de beslissing waartegen beroep is ingesteld zodanig onredelijk is dat er een spoedeisend belang is om thans over te gaan tot schorsing van de in beroep bestreden beslissing. Naar het oordeel van de voorzitter is dat, mede gelet op de inlichtingen van de Staatssecretaris over de aan de overplaatsingsbeslissing ten grondslag liggende overplaatsingsverzoek

van de Pompestichting, niet het geval. Het verzoek zal daarom worden afgewezen.

Zaaknummer:

14/0453/JA

Datum uitspraak:

2 juni 2014

Beroepscommissie:

Calkoen-Nauta, mr. J.
Boer, prof.dr. F.
Kole, dr. J.J.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechtter bij de j.j.i.
De Hartelborgt te Spijkenisse

Trefwoorden:

Voorwerpen op cel

Artikelen:

Bjj art. 50

Samenvatting:

In bewaring houden van duur horloge niet onredelijk. Aan niet in bezit mogen hebben van een duur horloge liggen behandelinhoudelijke overwegingen ten grondslag. Beroepscommissie niet bevoegd te treden in de door de inrichting voorgestane behandeling van klager. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Vast staat dat de directeur het niet wenselijk acht om in een pedagogisch leefklimaat klager een horloge te laten dragen waar status aan ontleend kan worden en dat de groepsleiders het daarenboven met het oog op klagers behandeling en persoonlijke ontwikkeling niet wenselijk achten dat

klager zijn 'identiteit' ontleent aan een statusvoorwerp, zoals een horloge van het merk Breitling. Aan het niet in het bezit mogen hebben van dit horloge liggen derhalve behandelinhoudelijke overwegingen ten grondslag. Reeds op die grond heeft de directeur in redelijkheid het bezit van dit horloge aan klager kunnen weigeren. Het in bewaring houden van het horloge kan daarom niet onredelijk of onbillijk worden genoemd.

Klager vindt het niet eerlijk dat hij, in tegenstelling tot drie à vier andere jongens, geen duur horloge mag dragen en geen verklaring mag tekenen dat de inrichting niet aansprakelijk is voor zijn horloge. Als daarvan sprake is - de directeur heeft zich in beklag en beroep daarover niet uitgelaten - , overweegt de beroepscommissie dat zwaarder gewicht toekomt aan het pedagogische leefklimaat en de hierboven genoemde behandelinhoudelijke overwegingen. Een individueel behandelplan kan inhouden dat klager iets niet mag wat andere jongeren wel mogen. De beroepscommissie is overigens niet bevoegd te treden in de door de inrichting voorgestane behandeling van jongeren, en daarom ook niet in de voorgestane behandeling van klager. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

14/0819/JA

Datum uitspraak:

2 juni 2014

Beroepscommissie:

Calkoen-Nauta, mr. J.
Boer, prof.dr. F.
Kole, dr. J.J.

Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie j.j.i. Teylingereind te Sassenheim

Trefwoorden:

Bewegingsvrijheid verblijf in groep en gemeenschappelijke activiteiten; Ordemaatregel uitsluiting deelname activiteiten

Artikelen:

Bjj art. 24

Samenvatting:

Uitsluiting van 5 avondrecreaties als ordemaatregel is in strijd met de wet; uitsluiting voor de duur van 2 avonden met de mogelijkheid van verlenging is wel toegestaan. Beroep directeur ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Op grond van de stukken en het behandelde ter zitting is voldoende aannemelijk dat contrabande op klagers kamer is aangetroffen en dat klager daarvoor verantwoordelijk kan worden gehouden. De contrabande is aangetroffen op het moment dat klager naar school was. Klager is zelf verantwoordelijk voor zijn kamer. Anderen hebben de contrabande niet op klagers kamer kunnen leggen als klager de deur van zijn kamer dicht had gedaan waardoor immers de deur automatisch in het slot zou zijn gevallen.

Verder is voldoende aannemelijk geworden dat bedoeld was overeenkomstig het in de inrichting gevoerde beleid aan klager vanwege de vondst van verboden rookwaar in het belang van de handhaving van de orde en veiligheid in de inrichting een ordemaatregel van uitsluiting van activiteiten

op te leggen, maar dat dit niet eenduidig is aangegeven op de schriftelijke mededeling van de beslissing. De teamleider is bevoegd een dergelijke ordemaatregel op te leggen.

Uitsluiting van activiteiten als ordemaatregel is volgens de wet alleen mogelijk op grond van artikel 24 Bjj. Daarin is in het tweede lid bepaald dat de uitsluiting in het belang van de orde en veiligheid in de inrichting ten hoogste twee dagen duurt en dat deze uitsluiting telkens voor ten hoogste twee dagen door de directeur kan worden verlengd als de noodzaak daartoe nog bestaat.

De directeur heeft verklaard dat aanvankelijk een ordemaatregel van uitsluiting van bepaalde activiteiten voor de duur van 24 uur werd opgelegd, maar dat die 24 uur is opgesplitst in uitsluiting van één tot vijf avondrecreaties zodat de jongeren met de ordemaatregel naar school kunnen gaan. Ook aan klager is deze ordemaatregel opgelegd.

Naar het oordeel van de beroepscommissie is dat volgens de wettelijke regeling niet toegestaan. Binnen de regels van artikel 24 Bjj is het wel mogelijk om een ordemaatregel van uitsluiting van activiteiten voor de duur van twee avonden op te leggen, en deze bij daartoe bestaande noodzaak telkens met twee avonden door de directeur te verlengen.

De aan klager opgelegde maatregel is daarom in strijd met de wet.

Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

14/2200/JV

Datum uitspraak:

2 juli 2014

Beroepscommissie:

Calkoen-Nauta, mr. J.

Lucas, mr. E.

Laan, prof.dr. P.H. van der

Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Verlof incidenteel ; Ministeriele machtiging

Artikelen:

Rjj art. 32

Samenvatting:

Onvoldoende gemotiveerd waarom geen noodzaak voor bijwonen huwelijk vader en stiefmoeder bestaat in licht van door inrichting aangevoerde behandelbelang. Eventuele vragen hadden aan inrichting voorgelegd moeten worden, ook w.b. veiligheidsrisico. Beroep gegrond, vernietiging weigering afgeven machtiging voor incidenteel verlof en opdracht nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

Klager verblijft sinds 21 oktober 2013 in Juvaïd op grond van de hem bij vonnis van 3 september 2013 opgelegde maatregel tot plaatsing in een inrichting voor jeugdigen (p.i.j.-maatregel).

Op grond van artikel 30 Bjj kan de directeur met machtiging van de Staatssecretaris een jeugdige met een p.i.j.-maatregel verlof verlenen.

Volgens artikel 32, eerste lid, Rjj kan incidenteel verlof worden verleend in verband met onverwachte gebeurtenissen of omstandigheden in de persoonlijke levenssfeer van de jeugdige waarbij zijn

aanwezigheid noodzakelijk is.

In het tweede tot en met vierde lid van dit artikel wordt - niet limitatief - aangegeven voor welke gebeurtenissen of omstandigheden onder meer incidenteel verlof kan worden verleend, te weten:

- het in levensgevaar verkeren van een relatie,
- het overlijden of de begrafenis van een relatie,
- het niet in staat zijn om naar de inrichting van een relatie te reizen,
- de bevalling van de partner,
- bezoek aan een gedetineerde relatie,
- deelname aan een examen dat niet in de inrichting kan worden afgenomen,
- ter voorbereiding op de invrijheidsstelling om praktische zaken buiten de inrichting te regelen.

Het bijwonen van een huwelijksfeest wordt daarbij niet vermeld.

Uit de jurisprudentie van de beroepscommissie blijkt niet dat een huwelijk niet is aan te merken als als een onverwachte gebeurtenis of omstandigheid in de persoonlijke levenssfeer als bedoeld in artikel 32, eerste lid, Rjj. Juvaïd acht blijkens de aanvraag incidenteel verlof het van groot belang dat klager het huwelijk van zijn vader en stiefmoeder op 4 juli 2014 bijwoont vanwege de prosociale en steunende werking van zijn ouders op zijn behandeling binnen de inrichting. Juvaïd acht het onttrekkingsrisico als matig/laag, omdat klager tijdens het incidenteel verlof door twee medewerkers van de beveiliging zal worden begeleid en klager een sterke begeleidbaarheid binnen de inrichting laat zien. Verder heeft de inrichting daarbij de betrokkenheid van de ouders bij klager en zijn behandeling en het familiale karakter van het verlof betrokken. Het openbaar ministerie heeft ingestemd met het verlenen

van het gevraagde incidenteel verlof. Staatssecretaris heeft naar het oordeel van de beroepscommissie onvoldoende gemotiveerd waarom naar zijn oordeel klagers aanwezigheid bij het huwelijk niet noodzakelijk is, zoals bedoeld in artikel 32 Rjj, alsmede waarom het veiligheidsrisico bij het verlenen van het incidenteel verlof niet voldoende is afgedekt. Het had op de weg van de Staatssecretaris gelegen om bij hem levende vragen over de noodzaak, gerelateerd aan het door de inrichting vermelde behandelbelang, en eventuele veiligheidsrisico's, mede in het licht van de verscheidene verloflocaties, aan Juvaïd voor te leggen alvorens op de aanvraag te beslissen, eventueel met het opnemen van bijzondere voorwaarden. Niet is gesteld of gebleken dat de Staatssecretaris bedoelde navraag heeft gedaan. De weigering van de Staatssecretaris om de directeur van genoemde j.j.i. te machtigen om klager op 4 juli 2014 incidenteel verlof te verlenen is daarom onvoldoende gemotiveerd. Het beroep zal om die reden gegrond worden verklaard en de Staatssecretaris zal worden opgedragen zo spoedig mogelijk een nieuwe beslissing te nemen.

